

אלו הן הנתקנין פרק עשרי סנהדרין

נא מ"י פ"ו מלכות
ממרים הלכה ט
נח ב מ"י פ"ג ס"ג
ד סנה ע"ג ק"ה
ולאין ר"ז :

גם נ מ"י פ"ג ס"ג
כ"ד ד סנה ט
ס ד ה מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סא ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
ע"ג ק"ה ולאין ר"ז :
סב ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סג ח מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
כ"ה א מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
ולאין ר"ז :

סד ס י מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סה כ ל מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סז ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סח ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
סט ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קא ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קב ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קג ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קד ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"א ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ב ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ג ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ד ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ה ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ו ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ז ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ח ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ט ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"י ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יא ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יב ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יג ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יד ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"טו ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"טז ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יז ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יח ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"יט ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כ ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כא ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כב ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כג ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כד ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כה ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כו ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כז ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כח ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"כט ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט
קה"ל ו מ"י פ"ג ס"ג
ממרים הלכה ט

גליון הש"ס
חוס' ד"ה ואין וכו'
לא חיים' ט"וין נסורי
אין בלכני סנה ל"ה
דף כ"ז פ"ה ד"ה מנות :

גליון הש"ס
חוס' ד"ה ואין וכו'
לא חיים' ט"וין נסורי
אין בלכני סנה ל"ה
דף כ"ז פ"ה ד"ה מנות :

גליון הש"ס
חוס' ד"ה ואין וכו'
לא חיים' ט"וין נסורי
אין בלכני סנה ל"ה
דף כ"ז פ"ה ד"ה מנות :

גליון הש"ס
חוס' ד"ה ואין וכו'
לא חיים' ט"וין נסורי
אין בלכני סנה ל"ה
דף כ"ז פ"ה ד"ה מנות :

גליון הש"ס
חוס' ד"ה ואין וכו'
לא חיים' ט"וין נסורי
אין בלכני סנה ל"ה
דף כ"ז פ"ה ד"ה מנות :

מסית ללא בעי התראה מאי איכא למימר. לא אליבא דר'
מאיר פריך דלאסית לא מייחב דאין זו כרת :

ואין לט אלא תפילין ואליבא דר' יאודה. כל הכך דרשות דרדשיק
לעיל מקרא דכי יפלא ס"ל חיים: אי סבירא לן דלולב אין לריך

אגד וכו' - משמע אכל אי סבירא
לן לריך אגד לא אמרינן האי לחודיה
קאי והאי לחודיה קאי והכי נמי
אמר' בריש לולב אגוז (סנה דף ג' א')

דקאמר רבי יהודה אין אגודין את
הלולב אלא במיט מאי עממא דכיון
לאמר ר' יאודה לולב לריך אגד אי
עבדי ליה ממין אחר הוה ליה ה'
מנין וסימיה דאמר הסס (סכ) ד'

מנין עבד לולב כסס שאין פוחתין מן
קך אין מוסיפין עליהם ופריך פשיטא
ומשני מהו דתימא הוולב והאמר רבי
יאודה לולב לריך אגד אי לייחיה מינה

אחרינא האי לחודיה קאי והאי לחודיה
קאי קמ"ל מאי קא עלי עממא דהאי
לחודיה קאי משום דלולב לריך אגד
אדריכה מטעם זה יש לו למתן וימר

דלחבר ומיהו י"ל דהסס בדמנח ליהחוק
לאגד אבל קשה דמשמע דמסיק לר'
יאודה דלא אמר האי לחודיה וכו'
לכנן והלא משמע דלכנן אחר האי

לחודיה קאי וי"ל דהסס מדרכין אסור
ור"ח ל"ג הסס הוולב ואמר ר' יאודה
וחו לטעו מהו דתימא הוולב והאמר
חכמים בין אגוד בין שאינו אגוד כשר

הלכך אין לריך אגד והאי יתירה
דמוסיף על ה' לחודיה קאי ולא
מופכל ביה קמ"ל ומיהו תימא אמאי
לא משתכח לולב לרבי יהודה כפי האי

גווגא שאגד ג' מינין כפי עממא
דנעשה ככשרות ואחר כך אגד עממא
מין אחר דהוה ליה מוסיף גורע וש
לומר כיון דקודם נעילתו נפכל

הוה ליה גרוע ועומד אבל תפילין
אם הניחן כראשו ככשרות והניח
גבייהו בית תמיסי הרי זה מוסיף
גורע שסכלן ומבטל מלות שעל ראשו

ולא דמי ללולב דאם נטלו ובעדו
בידו הוסיף מין תמיסי אין זה מבטל
מלותו דמדלגביה נפק ביה :

עינייהו ברב עולא בר אבא : חור לעירו ושנה : תר' אינו חייב על שיעשה
כהוראתו - אי שיורה לאחרים ויעשו כהוראתו בשלמא יודה לאחרים ויעשו

כהוראתו מעיקרא לאו בר קטלא הוא והשתא בר קטלא הוא אלא
(שיעשה כהוראתו מעיקרא נמי בר קטלא הוא, והניחא היכא דאורי בתלמודם

דמעיקרא לאו בר קטלא הוא והשתא בר קטלא הוא, אלא היכא דאורי בתלמודם
מיתות ב"ד מעיקרא נמי בר קטלא הוא מעיקרא בעי התראה השתא לא בעי

התראה, ופ"ה דלא בעי התראה מאי איכא למימר מעיקרא אי אמר מעמא
מקבלינן מיניה השתא אי אמר מעמא לא מקבלינן מיניה : בתנ"ג חומר

בדברי סופרים מדברי תורה : האומר אין תפילין כדי לעבור על דת פטור
ה"כוש מומפות להוסיף על דברי סופרים, חייב : ג' אמר אלעזר אמר

ר' אושעיא אינו חייב אלא על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי
סופרים ויש לו להוסיף ואם הוסיף גורע ואין לנ' אלא תפילין אליבא

כן סודר וסודר. אף לאחר שהתרו בו וקלקל והלקוהו וחר וקלקל
אם רטו למחול ולא הביאוהו לבית דין מוחליו לו שכתוב חלה בזה

והפסו ט' : סופרס. מדתי עממא בשלא ירבו מחלוקת ס"מ אפי'
הוא אומר מפי השמועה והן השמועה והן אומרינן קך הוא בעינינו : יושבין

במל. מפני שהעם רב ומקום לר'
להם בלשכת פני עמ' שלא יהו נראים
כיושבין בדין שבלשכת הגזית היו

דניס וזה עיקר : פסס מפלין אטו.
לדיות דיון בהר הבית כשמת אחד
מהם ויושב שם עד שמת אחד משל

עזרה ומעלין את זה עם וטלן יס
בהם מעלה זו מזה : שייף. שוהה
כנגם ושמה יולא והכי אמר' בב"ב

(ד' ז.) גבי תקנת הבית שזכרנו
אוף עול אוף פוק : מטיקרא. קודם
שכל לבית דין שבלשכת הגזית

לישאל לא הוה מתייב' קטלא כל
כמה דלא עבדי איהו גופיה :
מטיקרא נמי כר קטלא טוה. אם

עושה עבירה כפי צד מחת בית דין
הוה מקטילי. פסס דלא כמי ספרסלס
אם היה מסית ומורה טעם היתר

ולומר אין בלשון הזה הסתה מעיקרא
נמי מקטיל בלא התראה : אי אפר
מעמל נוכסא. לאלויה אבל הסתה

אי אמר עממא לא מקבלינן שהרי
שמע מפי ב"ד שלא לנשות והמרה :
בתנ"ג סאפור אין מפלין פטור.

דאין זו הוראה דול קרי בי רב הוא :
פסס פוטוס פ' : שאע"פ שאין דבר
זה אלא להוסיף על דברי סופרים

חייב דמדרש דסופרים הוא לטעפת,
לטעפת, לטוטפות" הרי כאן ד' :
ג' ויש בו לטופף. על מה

שפירשו חכמים : ואם סוסיף גורע.
ווסל דראשון כחוספתו : ואין לט
אלא מפלין. שעיקרן כחורה ופירושו

מדברי סופרים שס"ד בתים ויש
להוסיף חמשה או יותר ואם הוסיף
גורע דקא עבר בכל חוסף ולא עבד

מטה : ואליבא דרבי יוסד. אמר
ר' אושעיא למילתיה דאמר לנ"ל
עד דליכא תורה ויורד. ואיהו דאמרי

אין לט אלא תפילין ואליבא דרבי
יאודה דאמר לריך להדיק בנמוות
בהקומן דבר (דף ל"ז) ולת עבדא לי

דהיא כתפילין של יד קאי ומתני'
טוטפות תלמי והייט דראש ועוד
מדקא מקסי כסופא אי דעבד ארבעה

בתים כו' שמע מינה בשל ראש
קיימין דלי בשל יד בית אחד הוא
דקא הוי : פ"ה לפרס קאי. ואין

זה גורע : גרוע ופסוד. דמתחילתו
לא עשה כהוגן שאגד שם חוספת
מטה ואין בעינן גורע בהשתא, שהיה

מתחילתו כשר ופסול כחוספתו :
ופירושו מדברי סופרים. ד' חוטין
דילפינן גדיל"ב, גדילים : ד' קשר

פלין. ששנין סמוך לכנף כשתלו
החוטין ועל ידיהן נקטין מיצר נטלות
לאו דאורייתא (אל"ה) הלכה למשה

מסיני דפלוגתא היא בנמוות * (דף
ל"ט). פ"ה לפרס קאי. דכיון דלא
נקשר איש מיצר עם השאר, והראוי

למטה היא הגזיה, והעודף כמי שאינו
שאיט

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]

[חוס' פ"ו
הר"ה מניין
פ"ג]